Postnatale en postpartale follow-up bij vrouwen met verkorte ligduur in het ziekenhuis na de bevalling: op naar een uniform beleid Focus: Agenda van de hulpverlener, welke informatie wordt door wie gegeven?

Haio: WUYTS Julie , U.G.
Promotor: SCHOENMAKERS Birgitte , KUL
Praktijkopleider: Bovendaerde Hendrik , Muylaert Peter

Context: Het project Kort verblijf in Kraamkliniek in Leuven is één van de zeven pilootprojecten die opgestart werden in het kader van het ‘plan van aanpak voor de hervorming van de ziekenhuisfinanciering’ van minister Maggie De Block. Dit project onderzoekt of een verkort verblijf op de materniteit mogelijk is met behoud van zorgkwaliteit en tevredenheid van de patiënt. Een eerste evaluatie van dit project toont dat er nood is aan meer ondersteuning van de ouders op informatief vlak.

Onderzoeksvraag: Deze studie onderzoekt of een website opgesteld als extra informatiebron voor de toekomstige ouders kan bijdragen tot een betere postpartale zorg. Daarnaast wordt er aan de hand van een enquête gekeken welke informatie door welke hulpverlener gegeven wordt en hoe conform deze informatie is. In deze masterproef focussen we specifiek op het in kaart brengen van de agenda van de hulpverlener.

Methode: In het eerste deel van het onderzoek wordt een website opgesteld met informatie over de eerste 6 weken postpartaal. In tweede tijd wordt aan de kersverse moeders die een kortverblijf in het ziekenhuis hadden (zowel in kader van het KIK project in Leuven als in andere regio’s met een kortverblijf) gevraagd om 6 weken na de bevalling een online vragenlijst in te vullen. In de enquête wordt er onder andere nagegaan welke informatie zij van welke hulpverlener kregen.

Resultaten: De resultaten tonen dat ouders in de postpartum periode de meeste informatie krijgen van de vroedvrouwen, zowel rond onderwerpen over de moeder als over het kind. Huisartsen scoren algemeen laag in deze bevraging en zouden een actievere rol kunnen opnemen in de ondersteuning van moeder en kind tijdens de eerste 6 weken na de bevalling. Aan psychologische problemen wordt door geen enkele hulpverlener echt aandacht besteed ondanks het feit dat baby blues en postpartumdepressie vaak voorkomende fenomenen zijn.

Conclusie: Er is duidelijk nood aan meer coördinatie in de postpartale zorg om te voorkomen dat er een zorgvacuüm ontstaat. Dit vraagt om een reorganisatie van de postpartale thuiszorg met als doel een continue en geïntegreerde aanpak.